

Nr 54.

Av herr **Ericsson** i Näs, om undantag för medborgare i våra nordiska grannländer från de för utlänning gällande föreskrifterna angående vistelse inom skyddsområde.

Enligt kungl. kungörelse den 12 januari 1939 angående särskilda villkor för utlännings vistelse inom skyddsområde för fästning eller motsvarande försvarsanläggning samt för utlännings tillträde till etablissemang vid försvarsväsendet m. m. gäller för närvarande ganska detaljerade bestämmelser för utlännings vistelse inom skyddsområden. I särskilda kungörelser har Kungl. Maj:t fastslagit vilka områden som är skyddsområden. För närvarande finns nio sådana, åtskilliga av mycket vidsträckt omfattning. Till Stockholms skyddsområde hör exempelvis stora delar av Stockholms skärgård, till Blekinge skyddsområde bl. a. hela Karlskrona stad samt en rad andra kommuner, till Göteborgs skyddsområde bl. a. delar av Göteborgs stad. Inom varje skyddsområde finns av vederbörande kommandant bestämda platser, där utlänning utan särskilt tillstånd äger vistas, dock i allmänhet högst ett dygn. I övrigt fordras i regel något slag av tillstånd för att utlänning skall få uppehålla sig inom skyddsområde.

När i detta sammanhang talas om utlänning avses jämväl medborgare från våra nordiska grannländer, Danmark, Finland, Island och Norge, vilka är underkastade samma stränga regler i förevarande hänseende som man ansett sig nödsakad att uppställa beträffande medborgare i andra länder som icke står i samma nära förhållande till oss. I många fall är det t. ex. inte möjligt för en person tillhörande något av våra nordiska grannfolk att utan att göra sig skyldig till lagöverträdelse efterkomma en väns inbjudan att besöka honom t. ex. på hans sommarställe i Stockholms skärgård under ett veckoslut.

Med hänsyn till rikets säkerhet måste självfallet ganska stränga bestämmelser upprätthållas vad avser utlännings tillträde till ur försvarets synpunkt känsliga områden. Emellertid synes det uppenbart att man härvidlag bör göra skillnad mellan medborgare i de nordiska länderna och övriga utlänningar. Det finns inte anledning antaga att spioner, sabotörer och liknande element är förhållandevis talrikare bland nordiska medborgare som uppehåller sig i vårt land än bland vårt eget lands medborgare. Det finns under sådana omständigheter inte anledning att upprätthålla strängare regler för övriga nordbor än för svenskarna själva i förevarande hänseende. Om man inte är beredd att gå så långt — vilket synes kunna ske utan större

risk — bör ändå nu gällande föreskrifter om vistelse inom skyddsområde avsevärt uppmjukas i vad de avser medborgare i övriga nordiska länder.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att medborgare i Danmark, Finland, Island och Norge måtte undantagas från de för utlänning gällande föreskrifterna angående vistelse inom skyddsområde.

Stockholm den 20 januari 1953.

Gunnar Ericsson
i Näs.
